

Biblické texty:

Izajáš 52,7-10: Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ Slyš! Tvoji strážníci pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

List Židům 1,1-6: Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!“ A jinde se praví: „Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.“ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: „Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!“

Jan 1,1-14: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Ježíš je Světlo

Včera jsme se setkali s Ježíšem jako právě narozeným miminkem v chudých poměrech stáje a jeslí. Dnes se s ním setkáváme jako Slovem. V něm je život a jeho život je světlem pro nás lidi, kteří jsme ponořeni do temnot svých osamocených životů. Budeme-li se držet Ježíše, tma nás nevydělá, protože budeme mít světlo sebou. I kdybychom v životě zabloudili jakýmkoliv způsobem, to světlo „Ježíš“ nás dokáže přivést zpět, ke smysluplnému a radostnému životu. Jsme upozorňováni, ne-li přímo varováni, že svět, který nás láká tolika světly, to pravé světlo přehlíží a odmítá, někdy se i vysmívá. Dokonce i my ve svých životech ho můžeme odmítat. Máme však touhu být jeho lidem, jeho dětmi, proto se znovu snažíme Ježíše jako svého Spasitele vyznávat, přijímat a jeho životní příklad následovat a napodobovat. Vytváříme tak prostor ve světě, v naší společnosti, kde je zlo přemáháno ne armádou, ne politiky ani bohatstvím, ale těmi, kdo se mezi sebou mají rádi, pomáhají si v nouzích, naslouchají si, dávají ze svého a někdy i sebe sama.